

عنوان مقاله:

عملکرد و نگرش مبتلایان به دیابت شهر ساری در مورد روش های طب مکمل/جایگزین و عوامل مرتبط با آن در سال ۹۴-۹۳

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 26، شماره 136 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد یوسف پور - Assistant Professor, Department of Iranian Traditional Medicine, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

زهرا کاشی - Professor, Department of Endocrinology, Diabetes Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

نجیبه احمدی ثانی - Traditional and Complementary Medicine Research Center, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مریم تقوی شیرازی - General Practitioner, Research Institute for Islamic and Complementary Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

فتانه هاشم دباغیان - Assistant Professor, Department of Iranian Traditional Medicine, Research Institute for Islamic and Complementary Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: هدف این مطالعه بررسی میزان استفاده از روش های مکمل/ جایگزین در بیماران مبتلا به دیابت مراجعه کننده به درمانگاه های دیابت شهر ساری و عوامل موثر و بررسی نگرش و رضایتمندی آن ها از این روش ها بود. مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی، میزان به کارگیری روش های طب مکمل/ جایگزین، روش آشنایی بیماران با این روش ها، نگرش و رضایتمندی آن ها از این روش ها در ۲۷۰ بیمار مبتلا به دیابت توسط پرسشنامه ای مورد بررسی قرار گرفت. هم چنین عوامل موثر با استفاده از آزمون های تی تست وکای مربع و رگرسیون لجستیک تحلیل شد. یافته ها: ۹۹ نفر (۶/۳۶ درصد) از شرکت کنندگان، در یک سال قبل از مطالعه حداقل از یکی از روش های طب مکمل/ جایگزین استفاده کرده بودند که به ترتیب فراوانی گیاهان دارویی (۸۵ نفر)، حجامت (۱۴ نفر)، طب سوزنی (۱۱ نفر)، فصد (۵ نفر) و ماساژ (۱ نفر) بود. فراوان ترین گیاهان استفاده شده گزنه، شنبلیله، زرشک، دارچین و چای سبز بودند. بیش از ۵۱ درصد از افراد، از اثرات این روش ها ابراز رضایت و بیش از ۶۷ درصد تمایل به استفاده مجدد داشتند. نگرش مثبت نسبت به این روش ها در ۴۷ نفر (۴/۱۷ درصد) از افراد شرکت کننده وجود داشت. ارتباط معنادار آماری میان استفاده از روش های مذکور با تاهل ($p=0.02$)، مدت ابتلا به دیابت ($p=0.01$) و مدت درمان ($p=0.02$) مشاهده شد. استنتاج: نتایج این مطالعه نشان دهنده شیوع بالای استفاده از روش های غیر رایج در بیماران دیابتی و ارتباط آن با مدت ابتلا و درمان دیابت بود. لذا مطالعات بیش تری جهت ارزیابی میزان اثر، عوارض و تداخلات این روش ها با درمان های رایج توصیه می شود.

کلمات کلیدی:

diabetes, complementary medicine, alternative medicine, frequency
جایگزین، فراوانی، طب مکمل، طب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787910>

